

wyznaczyć dalszych referentów, którzy mają takie same prawa i obowiązki, jak referenci wyznaczeni przez radę naukową.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Prezydium Polskiej Akademii Nauk oraz zainteresowanym ministrom.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: w z. *H. Minc*

Załącznik do uchwały nr 624 Rady Ministrów z dnia 18 września 1954 r. (poz. 1020).

WYKAZ INSTYTUTÓW NAUKOWYCH UPRAWNIONYCH DO NADAWANIA STOPNIA DOKTORA NAUK Z ZAKRESU NAUK WYMIENIONYCH W TYM WYKAZIE — W RAMACH DYSCYPLIN WIEDZY OKREŚLONYCH W § 1 UST. 1 UCHWAŁY

<p>1) w zakresie nauk filologicznych:
Instytut Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk;</p> <p>2) w zakresie nauk historycznych:
Instytut Historii Polskiej Akademii Nauk;</p> <p>3) w zakresie nauk biologicznych:
Instytut Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego Polskiej Akademii Nauk;</p> <p>4) w zakresie nauk medycznych:
Państwowy Zakład Higieny;</p> <p>5) w zakresie nauk matematycznych:
Instytut Matematyczny Polskiej Akademii Nauk (Państwowy Instytut Matematyczny);</p> | <p>6) w zakresie nauk fizycznych:
a) Instytut Fizyki Polskiej Akademii Nauk,
b) Zakład Geofizyki Polskiej Akademii Nauk;</p> <p>7) w zakresie nauk geograficznych:
Instytut Geografii Polskiej Akademii Nauk;</p> <p>8) w zakresie nauk technicznych:
Instytut Budownictwa Wodnego Polskiej Akademii Nauk;</p> <p>9) w zakresie nauk geologicznych:
Instytut Geologiczny.</p> |
|--|---|

1021

UCHWAŁA Nr 651 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 18 września 1954 r.

w sprawie obowiązków dokonywania analizy działalności gospodarczej przedsiębiorstw i zakładów działających według zasad rozrachunku gospodarczego.

Celem wzmocnienia walki o ujawnienie istniejących w gospodarce narodowej rezerw umożliwiających wzrost produkcji, obniżenie jej kosztów własnych, kosztów inwestycji, kosztów obrotu towarowego oraz celem zlikwidowania niedociągnięć w pracy w przedsiębiorstwach i zakładach Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa i zakłady państwowe, spółdzielcze, spółdzielczo-państwowe, działające według zasad pełnego lub pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego; przedsiębiorstwa pod przymusowym zarządem państwowym, sprawowanym przez jednostki państwowe lub spółdzielcze, oraz jednostki budżetowe posiadające niektóre uprawnienia rozrachunku gospodarczego (zwane dalej „jednostkami”) obowiązane są dokonywać co najmniej raz na kwartał szczegółowej analizy swej działalności gospodarczej.

2. Wyniki analizy powinny być wykorzystane dla operatywnego kierownictwa, a w szczególności powinny służyć do:

- 1) ustalania środków zaradczych zapobiegających powstawaniu nieprawidłowości i błędów w gospodarce, ujawnionych w toku analizy,
- 2) rozpowszechniania osiągnięć i doświadczeń pozytywnych.

3. Wyniki analizy powinny być przedyskutowane z aktywnym polityczno-gospodarczym jednostki. Ustalone w toku narady środki zaradcze należy ująć w formę konkretnego planu działania.

§ 2. 1. Analizą należy objąć podstawowe zagadnienia charakteryzujące działalność gospodarczą danej jednostki; wyniki analizy ujmuje się w formie opisowej.

2. Analizę poszczególnych zagadnień działalności gospodarczej przeprowadzają właściwe komórki organizacyjne jednostki, a mianowicie komórki: planowania, produkcji, zaopatrzenia, inwestycji, głównego mechanika, księgowości, finansów i inne.

3. Kierownik jednostki wyznaczy komórkę organizacyjną odpowiedzialną za redakcję całości opracowania oraz koordynację prac związanych z analizą.

§ 3. Jednostki obowiązane są przedkładać wyniki analizy oraz plan działania, o którym mowa w § 1 ust. 3, jednostkom wymienionym w rozdzielnikach ustalonych właściwymi instrukcjami w sprawie sprawozdawczości finansowej, najpóźniej w ciągu 15 dni po upływie terminów przewidzianych dla składania sprawozdań finansowych.

§ 4. 1. Jednostki obowiązane do sporządzania zbiorczych sprawozdań finansowych (centralne zarządy, zarządy przemysłu, zjednoczenia, zarządy central handlowych, wojewódzkie zarządy przemysłu terenowego, inne zarządy terenowe, centrale spółdzielni, związki branżowe spółdzielni itp.), dokonują analizy działalności gospodarczej w oparciu o dane sprawozdawcze i wyniki analiz, przeprowadzonych przez podległe im jednostki, oraz inne posiadane materiały. W związku z tym jednostki otrzymujące wyniki analizy działalności gospodarczej podległych im jednostek powinny wyniki te szczegółowo rozpatrzyć, skontrolować prawidłowość wyciągniętych wniosków i ustalonych planów działania, a uwagi swe zakomunikować podległym jednostkom.

2. Jednostki wymienione w ust. 1 składają wyniki analizy działalności gospodarczej według zasad określonych w § 3.

§ 5. 1. Obowiązek ustalony w § 4 ust. 1 rozciąga się odpowiednio na ministerstwa (urzędy centralne) w odniesieniu do zbiorczych sprawozdań i analiz, sporządzanych przez jednostki określone w § 4, jak również do sprawozdawczości przedsiębiorstw bezpośrednio podległych ministrom (kierownikom urzędów centralnych). Analiza działalności gospodarczej resortu powinna uwzględniać wykonanie zadań, wynikających z narodowego planu gospodarczego i budżetu Państwa.

2. Wyniki analiz określonych w ust. 1 powinny być podawane do wiadomości Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Kontroli Państwowej w terminie dni 20 od daty ustalonej dla składania sprawozdań finansowych ministrom (urzędom centralnym).

3. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) określą komórki organizacyjne w ministerstwach (urzędach centralnych), odpowiedzialne za opracowanie analizy poszczególnych zagadnień oraz za całość prac związanych z analizą działalności gospodarczej.

§ 6. 1. Zobowiązuje się poszczególnych ministrów (kierowników urzędów centralnych) do ustalenia w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów wykazu zagadnień, które mają być objęte analizą działalności gospodarczej, dostosowanego do potrzeb branżowych — w ciągu dni 30 od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały:

2. Wykaz ważniejszych zagadnień, które powinny

być objęte analizą w jednostkach przemysłu wielkiego i średniego, podaje się w załączniku.

3. Ministerstwo Finansów obowiązane jest udzielać resortom pomocy w wykonaniu przepisu ust. 1.

§ 7. Traci moc uchwała nr 235 Prezydium Rządu z dnia 24 marca 1951 r. w sprawie badania bilansów i sprawozdań finansowych (Monitor Polski Nr A-28, poz. 362).

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się wszystkim ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosowana będzie począwszy od III kwartału 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. H. Minc

Załącznik do uchwały nr 651 Prezydium Rządu z dnia 18 września 1954 r. (poz. 1021).

WYKAZ WAŻNIEJSZYCH ZAGADNIEŃ PODLEGAJĄCYCH ANALIZIE W PRZEDSIĘBIORSTWACH PRZEMYSŁU WIELKIEGO I ŚREDNIEGO

Wykonanie planu produkcji.

Wykonanie planu produkcji pod względem wielkości i asortymentu.

Wielkość produkcji globalnej i produkcji towarowej, określona pieniężnie i wskaźnikami naturalnymi, w porównaniu z planem.

Wprowadzenie i opanowanie nowych rodzajów produkcji.

Wydane zarządzenia, które miały na celu usprawnienie organizacji i technologii produkcji, i ich realizacja. Dyscyplina technologiczna.

Rytmiczność produkcji.

Jakość produkcji. Przyczyny powstawania braków produkcyjnych.

Wydane zarządzenia w dziedzinie walki z brakami produkcyjnymi.

Wykorzystanie odpadków. Organizacja produkcji ubocznej. Wykonanie planu produkcji z odpadków.

Wykonanie planu pracy.

Zapewnienie przedsiębiorstwu siły roboczej. Skład załogi. Płynność załogi. Organizacja weryfikacji siły roboczej. Szkolenie kadr i podnoszenie ich kwalifikacji zawodowych. Liczebność aparatu administracyjno-gospodarczego w stosunku do pracowników produkcyjnych.

Wykorzystanie czasu pracy. Dyscyplina pracy. Przerwy i ich przyczyny. Praca w godzinach nadliczbowych i jej przyczyny.

Wydajność pracy. Wskaźnik wydajności pracy na jednego robotnika okresu analizowanego. Główniejsze czynniki wzrostu wydajności pracy. Zastosowanie nowej techniki. Zastosowanie norm progresywnych. Współzawodnictwo socjalistyczne. Plan oddziaływania w okresie następnym na dalszy wzrost wydajności pracy.

Wzrost przeciętnej płacy robotników w porównaniu z planem. Stosunek wzrostu przeciętnej płacy robotników do wzrostu wydajności pracy.

Kształtowanie się funduszu płac w porównaniu z funduszem planowanym przeliczonym na rzeczywiste rozmiary produkcji. Przyczyny oszczędności lub przekroczenia funduszu płac robotników, pracowników inżynieryjno-technicznych, pracowników administracyjno-gospodarczych.

Zasięg pracy akordowej. Stosunek wynagrodzeń z tytułu premiowania do sumy funduszu płac.

Wynalazczość pracownicza. Wnioski racjonalizatorskie i osiągnięte oszczędności z ich zastosowania. Przedsięwzięte kroki w zakresie ochrony i bezpieczeństwa pracy.

Warunki mieszkaniowe i kulturalno-socjalne załogi. Budownictwo mieszkaniowe.

Wykonanie planu zaopatrzenia.

Wykonanie planu zaopatrzenia pod względem ilości i asortymentu. Równomierność dostaw materiałów. Trudności w zaopatrzeniu. Nie wykorzystane przydziały. Zaopatrzenie pozaplanowe. Wykorzystanie lokalnych możliwości surowcowych i opałowych. Jakość nabytych materiałów. Reklamacje zgłoszone wobec dostawców. Wpływ zaopatrzenia przedsiębiorstwa na rozmiar produkcji. Stan gospodarki magazynowej. Uporządkowanie magazynów materiałów i usprawnienie służby magazynowej. Kształtowanie się zapasów ważniejszych materiałów w stosunku do normatywów. Ujawnienie i sprzedaż nadmiernych i zbędnych zapasów trudnych do upłynienia. Zapobieganie powstawaniu zapasów ponadnormatywnych.

Plan usprawnień w okresie przyszłym aparatu zaopatrzenia techniczno-materiałowego.

Wykorzystanie środków trwałych.

Wykorzystanie zdolności produkcyjnej przedsiębiorstwa. Posiadane rezerwy. Opanowanie nowej techniki (nowych typów urządzeń). Przerwy w pracy urządzeń i ich przyczyny. Usprawnienie organizacji i podwyższenie jakości robót remontowych. Plan usprawnień na okres przyszły, mających na celu lepsze wykorzystanie urządzeń.

Koszty własne produkcji.

Analiza wykonania planu kosztów produkcji. Wykonanie zadań z zakresie obniżenia planu kosztów własnych produkcji porównywalnej. Analiza wpływu wykonania planu produkcji w asortymencie na obniżenie kosztów własnych produkcji porównywalnej.

Koszt własny całej produkcji towarowej (porównywalnej i nieporównywalnej) w porównaniu z jej planowym kosztem własnym. Koszt własny ważniejszych rodzajów wyrobów w porównaniu z okresem ubiegłym.

Analiza poszczególnych pozycji kosztów własnych produkcji towarowej. Analiza zużycia materiałów. Obniżenie norm zużycia surowców paliwa, prądu elektrycznego itp. Zmiana asortymentu materiałów. Zastosowanie artykułów zastępczych. Wpływ płac na koszty własne produkcji.

Wykonanie preliminarza kosztów wydziałowych i ogólnofabrycznych. Koszty nieprodukcyjne.

Straty produkcyjne z tytułu produkcji wybrakowanej, przestojów i straty z tytułu odpadków.

Plan obniżenia kosztów własnych produkcji w okresie przyszłym.

Rentowność.

Wykonanie planu sprzedaży, analiza wpływu na rentowność rozmiarów sprzedaży, asortymentu, wykonania zadania obniżenia kosztów własnych, zmian cen sprzedażnych itp. Plan usprawnień na okres przyszły aparatu zbytu.

Wyniki eksploatacji gospodarki nieprzemysłowej (mieszkańcowej i innej). Nie przewidziane w planie straty i zyski. Straty powstałe wskutek anulowania zamówień. Straty z powodu odpisania należności. Wykaz strat i zysków dotyczących lat ubiegłych.

Plan podniesienia rentowności w okresie przyszłym.

Analiza stanu finansowego.

Analiza stanu zapasów. Rozmiary i struktura własnych środków obrotowych przedsiębiorstwa i ich zgodność z ustalonym normatywem. Przyczyny odchyżeń od ustalonych normatywów zapasów materiałów i półfabrykatów, remanentów produkcji nie zakończonej, zapasów wyrobów gotowych itp. Szybkość obiegu środków.

Stan rozliczeń z budżetem. Stan rozliczeń z bankiem z tytułu amortyzacji.

Wykorzystanie kredytów Narodowego Banku Polskiego i ich zabezpieczenie. Terminowość spłaty kredytów.

Wykorzystanie funduszy specjalnego przeznaczenia (fundusz zakładowy, fundusz popierania produkcji ubocznej i inne). Stan należności i zobowiązań. Wydane zarządzenia w kierunku obniżenia tego stanu.

Stan rozliczeń wewnątrzbranżowych.

Wykonanie przez przedsiębiorstwo zobowiązań w zakresie przyspieszenia obiegu środków. Sposoby przyspieszenia obiegu środków.

Plan polepszenia w okresie przyszłym stanu finansowego przedsiębiorstwa.

Inwestycje.

Przebieg akumulacji środków własnych na inwestycje.

Przebieg realizacji rzeczowego planu inwestycyjnego. Dokumentacja inwestycyjna. Rozmiary i kształtowanie się zapasów inwestycyjnych (elementy i konstrukcje do montażu, materiały inwestycyjne).

Terminowość oddawania inwestycji do użytkowania. Inwestycje wykonywane sposobem gospodarczym. Celowość wykonywania inwestycji sposobem gospodarczym. Terminowość i prawidłowość rozliczeń refundacyjnych. Koszty wykonanych inwestycji.

Wykonanie planu pokrycia finansowego inwestycji. Stwierdzone uchybienia w działalności inwestycyjnej i podjęte środki zaradcze.

1022**PISMO OKÓLNE Nr 239 PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 1 października 1954 r.

w sprawie pomocy społecznej pracowników instytucji, urzędów i uspołecznionych przedsiębiorstw dla wykonania wykopków w państwowych gospodarstwach rolnych.

W celu udzielenia pomocy państwowym gospodarstwom rolnym przy wykopkach Centralna Rada Związków Zawodowych podjęła inicjatywę organizacji pomocy społecznej spośród pracowników instytucji, urzędów oraz uspołecznionych przedsiębiorstw — członków związków zawodowych.

W związku z powyższym ustala się, co następuje:

§ 1. 1. Ministrowie niezwłocznie zobowiążą kierowników zakładów pracy do udzielenia pomocy organizacji związkowym w pełnym wykonaniu zadań organizacji wyjazdu pracowników do prac wykopkowych.

2. W pracach tych powinni przede wszystkim wziąć udział:

- a) pracownicy administracji centralnej i terenowej,
- b) pracownicy administracyjno-biurowi przedsiębiorstw uspołecznionych,
- c) pracownicy obsługi w przedsiębiorstwach uspołecznionych.

3. W razie potrzeby akcją tą mogą być również objęci robotnicy produkcyjni, których wyjazd przy właściwej organizacji pracy nie powinien spowodować zakłóceń w produkcji. Dotyczy to w pierwszym rzędzie robotników produkcyjnych zakładów pracy położonych na terenie województw: szczecińskiego, koszalińskiego, gdańskiego i olsztyńskiego.

§ 2. 1. Pracownikom, którzy dla wykonania pomocy przy wykopkach otrzymają zwolnienie od pracy w instytucji, urzędzie lub przedsiębiorstwie, w którym pracują, przysługują normalne wynagrodzenie za ten okres. Ponadto za pracę wykonaną w ramach pomocy przy wykopkach pracownicy otrzymują wynagrodzenie w zależności od wykonanej pracy w państwowym gospodarstwie rolnym, zgodnie z uchwałą nr 1027 Prezydium Rzą-

du z dnia 30 grudnia 1953 r., bez premii 15%, przysługującej pracownikom sezonowym.

2. Okres zwolnienia w ramach pomocy przy wykopkach nie może być pracownikom zaliczony w poczet przysługującego im urlopu wypoczynkowego.

3. Okres zwolnienia nie może przekraczać 21 dni.

§ 3. Łączną liczbę pracowników skierowanych w ramach akcji pomocy społecznej przy wykopkach do pracy w państwowych gospodarstwach rolnych ustala się na 32.000 osób.

§ 4. 1. Minister Pracy i Opieki Społecznej zapewni wydawanie kredytowanych biletów kolejowych pracownikom biorącym udział w akcji pomocy przy wykopkach na przejazd do miejsca pracy w gospodarstwie i z powrotem.

2. Minister Finansów przyzna Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej dodatkowe kredyty na finansowanie przewozu osób, o których mowa w ust. 1.

3. Minister Kolei zabezpieczy sprawny przewóz osób wyjeżdżających do pracy w państwowych gospodarstwach rolnych.

§ 5. Minister Państwowych Gospodarstw Rolnych przedłoży natychmiast Centralnej Radzie Związków Zawodowych szczegółowy plan rozmieszczenia pracowników wyjeżdżających w ramach pomocy dla wykonania wykopków według zjednoczeń państwowych gospodarstw rolnych.

§ 6. Minister Państwowych Gospodarstw Rolnych w razie niezbędnej potrzeby zabezpieczy pracownikom biorącym udział w pomocy społecznej odzież roboczą.

§ 7. Pismo okólne wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz